

کارگروه فرهنگی انجمن طراحان فیلم سینمای ایران
پرونده تحلیلی - شماره چهارم - بهمن ماه ۱۴۰۲

گزارش تحلیلی طراحی فیلم: روزی روزگاری در هالیوود ۲۰۱۹ Once Upon a Time in Hollywood 2019

OSCAR 2020

به کوشش

رضاهدی زاده

گردآوری، ترجمه و تالیف

مرضیه جعفر پور لوانانی

Once Upon a Time in Hollywood 2019

Directed by : Quentin Tarantino

Production Design
Barbara Ling

Set decoration
Nancy Haigh

Costume Design
Arianne Phillips

Art direction : Richard L. Johnson

Visual Effects : Kevin Souls/Kenneth Au

فیلم «روزی روزگاری در هالیوود» در سال ۲۰۲۰ در ۱۰ بخش از جمله در بخش‌های مدیریت طراحی و بهترین فیلم، کاندیدای اسکار شد و در نهایت در ۲ بخش از جمله اسکار بهترین مدیر طراحی را از آن خود کرد. همچنین در بفتا ۲۰۲۰ نیز در چندین بخش کاندیدا شد و جوایزی را به دست آورد.

جوایز

روزی روزگاری در هالیوود فیلمی آمریکایی در ژانر کمدی-درام به نویسندگی و کارگردانی کوئنتین تارنتینو است که در سال ۲۰۱۹ اکران شد. روزی روزگاری در هالیوود، نهمین فیلم بلند تارنتینو است و داستان آن در سال ۱۹۶۹ و در لس آنجلس رخ می‌دهد و ماجرای یک بازیگر تلویزیونی رو به افول به نام ریک دالتون را روایت می‌کند که به همراه بدلکار خود، کلیف بوث در جستجوی راهی برای موفقیت در هالیوود هستند و تهدید قریب‌الوقوع تیت-لابیانکا آن‌ها را درگیر کرده‌است. این فیلم شامل «خرده داستان‌هایی در تجلیل پریان مدرن روزگار پایانی عصر طلایی هالیوود» است.

خلاصه

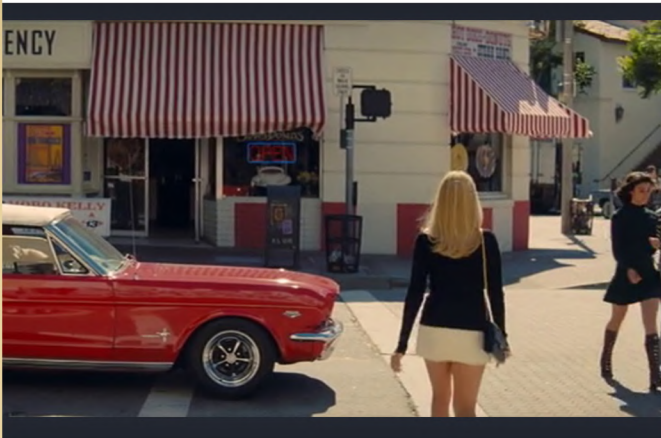
در این فیلم، باربارا لینگ به عنوان مدیر طراحی و تارنتینو اقدام به بازسازی لس آنجلس سال ۱۹۶۹، با در نظر گرفتن مکان‌هایی نمادین، همچون رستوران‌ها، تابلوها، نماها، تئاترها، فروشگاه‌ها و خیابان‌های لس آنجلس نمودند. تارنتینو بر این باور است که هالیوود، مانند دنیایی است که باید از قاب پنجره ای طلایی تصویر شود؛ پایتخت فیلم با تلالو خورشید و نورهای شهری، زرق و برق و درخشش خیره کننده و استخرهای شنا هچنین در این فیلم لوکیشن‌های «بلوار هالیوود»، «روستای وست وود»، «عمارت پلی بوی»، «تئاتر پوسیکت»، «رستوران‌های El، Casa Vega، Musso & Frank، Coyote»، «باشگاه cicada»، «تئاتر vine» و موارد دیگر از جمله پوسترها و بروشورهای قدیمی و تابلوهای نئونی سر در فضاها همگی بازسازی شده است.

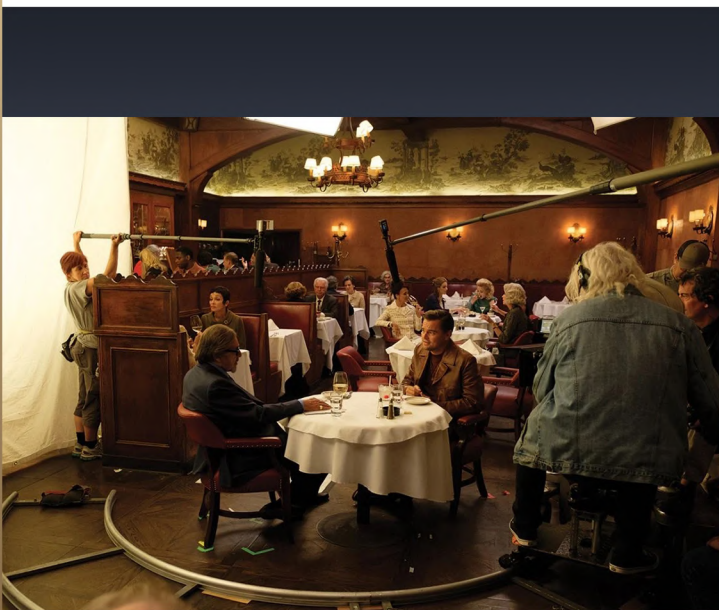
در ساخت بسیاری از این فضاها از نماسازی با دقت بسیار، برای بازسازی فضاهای معماری دهه ۱۹۶۰ استفاده شده است. تارنتینو در این فیلم تاکید به بازسازی فضاهای قدیمی و دنیای واقعی داشته است، او تمایلی به استفاده از CGI نداشته است و اصرار برای بازسازی با رعایت همه جزئیات در دستور کاری او بوده است.

تعداد ساختمان هایی که در لس آنجلس تخریب شده اند و ساختمان های بلند و شیشه ای که ساخته شده اند بسیار زیاد است و معماری قدیمی از بین رفته است و شهر رنگ جدیدی به خود گرفته است. برای به وجود آوردن فضای معماری دهه ۱۹۶۰ بسیاری از نماها، فروشگاه ها و رستوران های مختلف، باز سازی شده است. که قسمتی از این بازسازی در خود بلوار هالیوود و بلوار وست وود ویلیج صورت گرفته است و تیم تولید برای مدتی بلوار هالیوود را تعطیل کرده است تا گروه به ساخت و ساز بپردازد. تارنتینو تمایل داشت تا بسیاری از چیزهایی را که این شهر را در آن زمان مشهور کرد را بازگرداند سپس فیلم را ضبط کند.

در پلان گفتگو ریک با شوارتز در لوکیشن رستوران Musso & Frank Grill که قدیمی ترین رستوران هالیوود است، با صحنه هایی از فیلم های قدیمی ریک در هم تنیده شده است. در واقع صحنه هایی را برای فیلم های مختلف یا نماهایی که ریک در آنها بازی کرده، ساخته شده است. فلاش بک ریک در مقر نازی ها که در حال سوزاندن آنها با شعله افکن است، که بعداً به طور مبهم در صحنه استخر به عنوان آخرین ضربه به هیپی ها بازسازی شد، تداعی کننده سکانس نمادین حرامزاده های بی شکوه، نازی های در حال سوختن در تئاتر و این لوکیشن ها همگی با توجه به جزئیات مد نظر کارگردان ساخته شده اند.

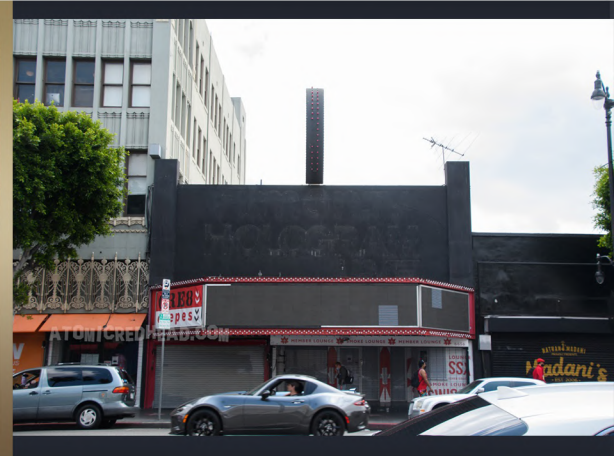
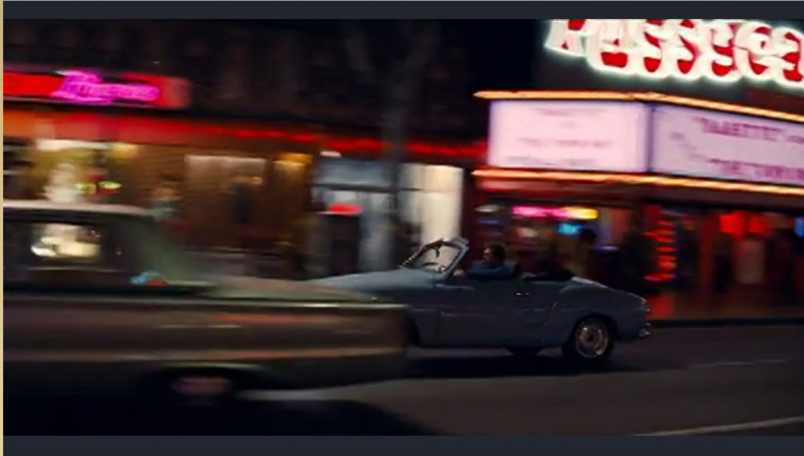

Once Upon a Time in Hollywood

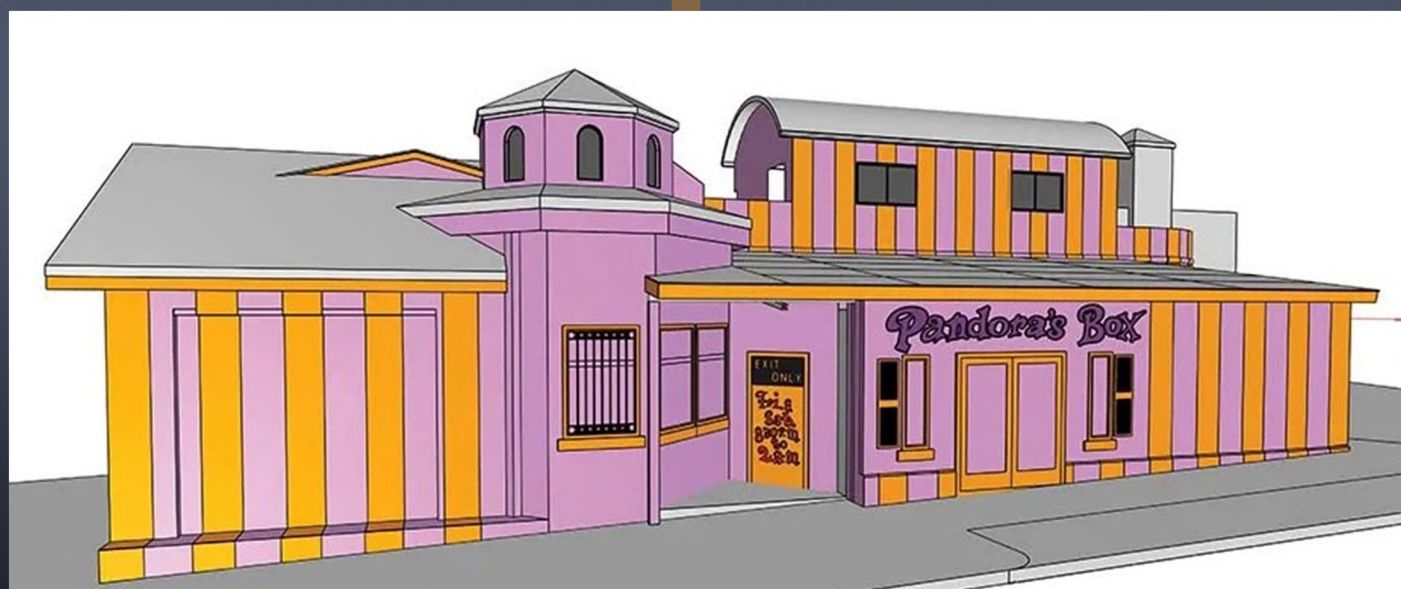
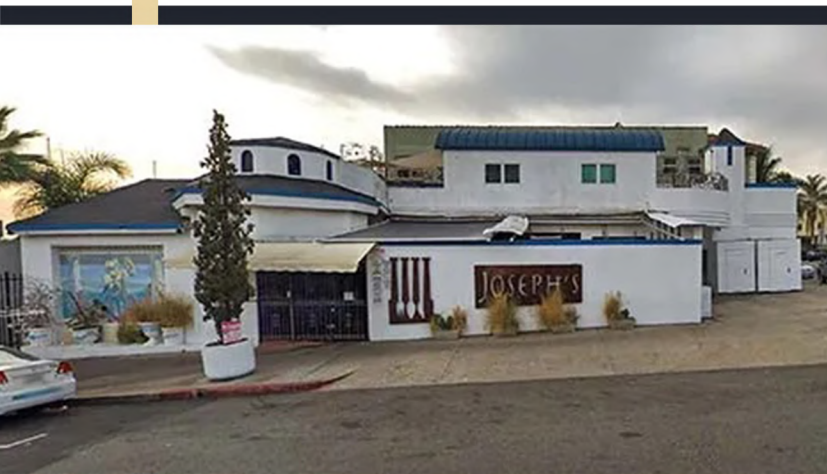

Inglourious Basterds

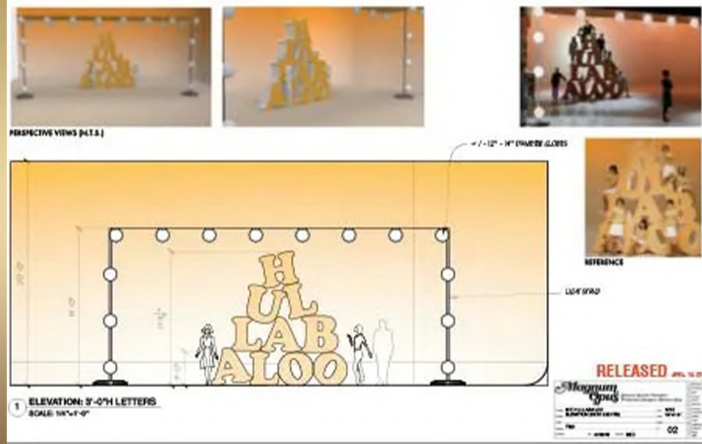
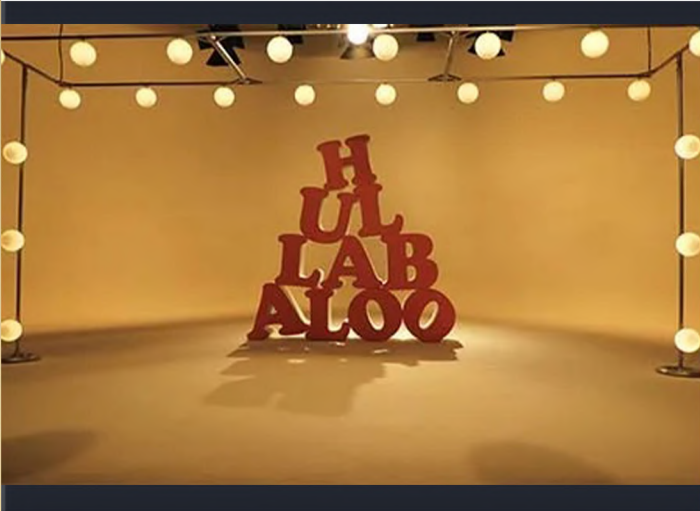
لوکیشن تئاتر پوسیکت که در ابتدا در سال ۱۹۱۳ به عنوان مرکز اخبار افتتاح شد و پس از آن در سال ۱۹۷۴ به تئاتر بزرگسالان تغییر کاربری داد و در نهایت به هولوگرام شاخص بلوار هالیوود تبدیل شد، اگرچه در زمان فیلمبرداری فضا خالی بوده اما مورد بازسازی قرار گرفته است.

نماهای لوکیشن پاندورا که در یک رستوران بوده است به طور کامل باز سازی شد و دیواره های آن به صورت راه راه درآمد. زیرا از نظر کارگردان یک مکان عجیب و غریب و نمادین و یک بخش مهم از تاریخ لس آنجلس در دهه ۱۹۶۰ بوده است. پاندورا به عنوان یک باشگاه ویژه نوجوانان بوده است که در ۱۲ نوامبر ۱۹۶۶ که طی یک اعتراض مسالمت آمیز به خشونت تبدیل شد و در نهایت در اوت ۱۹۶۷ تخریب شد.

در استودیو هالابالو، یک موزیک ویدئو سرگرم کننده شاد، مفرح و مضحک در حال اجرا است. جنس حروف از فلز ساخته شده تا رقصندگان بتوانند روی آن برقصند.

لوکیشن van drive nuys در استودیو با ابعاد واقعی ساخته شده است اما محیط، ماشین ها و فضای بیرونی سینما در ابعاد مینیاتوری به صورت ماکت، با تمام جزئیات ماشین ها و فضا سازی محیطی ساخته شده است. حرکت دوربین از روی نقاشی دیواری در ون نایس، در واقع در یک ماکت برگزار می شود و با حرکت دوربین مکان دیگری تعریف می شود، پشت درایو قدیمی، که یک کارخانه ویران قرار دارد و در آن تریلر کلیف قرار گرفته است. این یکی از معدود بخشهایی بود که از VFX استفاده شده است.

طراحی صحنه

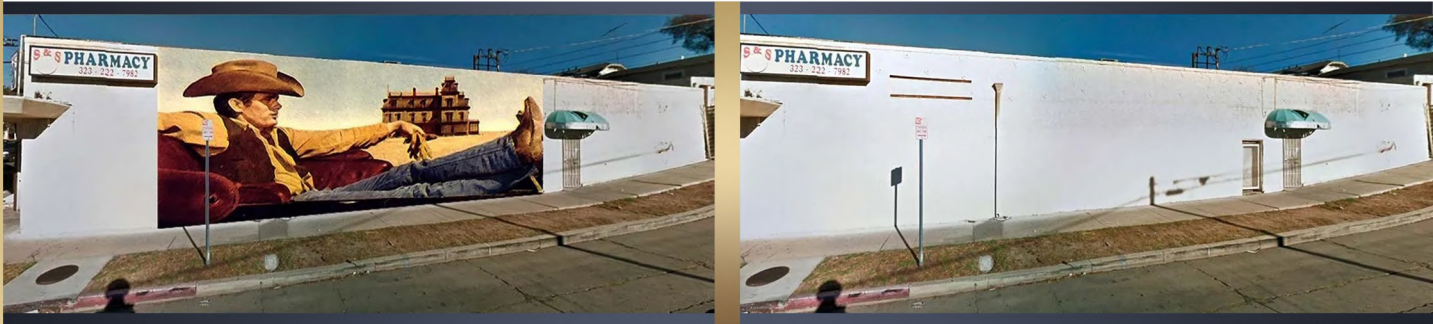
برای ساخت لوکیشن تاکو بل، از یک ساختمان قدیمی که بخشی از آن ویران شده بود با بازسازی استفاده شده است و با افزودن جزئیاتی همچون حروف رنگارنگ به آن، به حال و هوای دهه ۶۰ برگشته است.

لوکیشن های وسترن فیلم در شهرک سینمایی یونیورسال فیلم برداری شده است که یکی از قدیمی ترین شهرک های سینمایی هالیوود است.

نقاشی های دیواری در لس آنجلس دهه ۶۰ مرسوم بوده است که با الهام از آنها در پشت دیوار ساختمان نقاشی شده است. در خیابان های منتهی به هالیوود نقاشی های دیواری بسیاری به چشم می خورد است.

نقاشی دیواری اکواریوس در پشت ساختمان تئاتر ارل کارول که به نوعی از دوران قدیم حفظ شده است، صورت گرفته است.

همچنین در لوکیشن زباله دانی و دختران هیپی (اعضای خانواده منسون) برای پیدا کردن غذا در سطل اشغال شیرجه می زنند که پشت آنها نقاشی دیواری بزرگی که یاد آور آن دوران است دیده می شود.

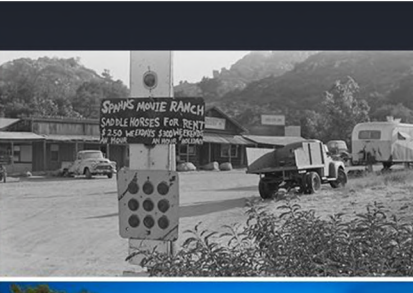
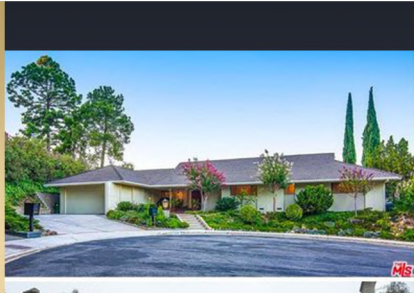
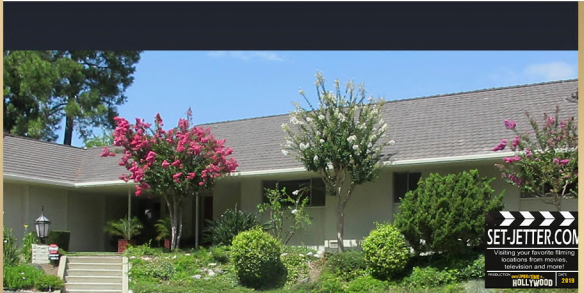

لوکیشن Cinerama در خیابان هالیوود قرار دارد که فقط جای پارکینگ های آن تغییر کرده است و مشکل بزرگ گروه این بوده است که گنبد فعلی از سازه های پنوماتیک و پارچه ای ساخته شده و در زیرش LED قرار گرفته است که رنگ های مختلفی را بازتاب دهد که در فیلم فقط به رنگ قرمز، آبی، سفید در آمده است.

سخت ترین لوکیشن این فیلم، یافتن خانه ریک دالتون و پولانسکی بوده است. تیم طراحی در گوگل ارث به دنبال دو خانه که یک استخر عالی و یک منظره داشته باشد بوده اند، این کار ماه ها و ماه ها ادامه داشته است. در نهایت، در استودیو سیتی، و در بالای تپه‌ها، استخر مورد نظر با منظره‌ای عالی که بالای آن یک خانه وجود داشته که همه چیز آن به اندازه کافی قابل تغییر دادن بوده، پیدا شده است. فضای داخلی خانه ریک در استودیویی با یک استخر با عمق ۲۰ سانتی متر، ساخته شده است تا برای پلانهایی که از پنجره بیرون دیده می شد فضا سازی انجام گرفته باشد. همچنین برای خانه شارون و حیات خلوت او از لوکیشن دیگری استفاده شده است. در فضای داخلی خانه ریک مرد محور بودن این خانه اهمیت دارد و عناصری برای تزئین استفاده شده که مرد محور باشد. در فضای داخلی خانه پوسترهای قدیمی، نوارهای فیلم، زین اسب، حتی فنجان چای نیز از اهمیت ویژه ای برخوردار است. مجموع فضای بیرونی و داخلی خانه ها در ۴ مکان مختلف فیلمبرداری شده است.

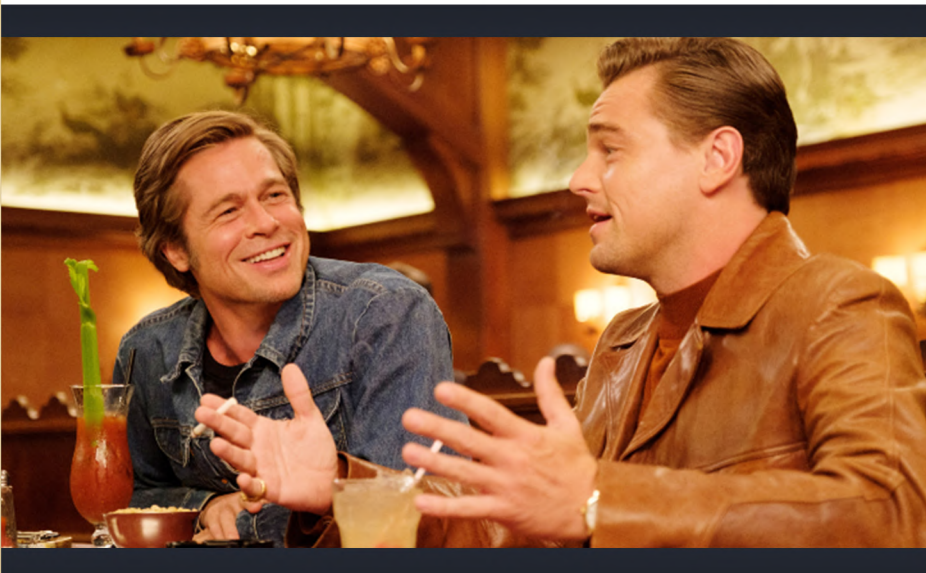
طراحی صحنه

لوکیشن پناهگاه هیپی ها و منسون در مزرعه corriganvill سانتا سوزانا ساخته شده است که در ابتدا خالی از جزییات بوده است و سپس بناها در آن ساخته و کهنه کاری می شود.

در طراحی لباس این فیلم توجه به زمان و دوره اهمیت ویژه ای دارد؛ «بنابراین بسیاری از لباس ها از جمع آوری قطعات و استوک های قدیمی به دست آمد و بخش دیگری از آن از یک خانه لباس با فروشنده قدیمی و دستفروشهایی (تانوکارا) که می توانست به عنوان الهام بخش لباس عمل کنند به دست آمد. لباس های این فیلم اغلب با رنگ های روشن و رنگ های خاکی به نمایش گذاشته شد.»

ریک بازیگری است که از دورانی می آید که همه چیز سیاه و سفید بوده است. او پس از حضور به عنوان یک قهرمان کلاسیک برای بیش از یک دهه، اکنون پس از تلاش ناموفق برای تبدیل شدن به یک ستاره به شخصیت شروری تبدیل شده است. ریک بازیگری خود شیفته بوده است که همیشه ظاهری شیک دارد. لباس های او همیشه بدون چروک است و همه چیز در مورد ظاهر ریک دالتون صاف و مرتب است، مثل اینکه او به تازگی از مکانی درخشان بیرون آمده است.

شخصیت کلیف یک مرد کلاسیک و تمام آمریکایی را نشان می دهد. واضح است که او تا زمانی که راحت باشد چندان به ظاهرش اهمیت نمی دهد. حتی یک جفت کفش مات کهنه شده به پا دارد که نشانگر این شخصیت است

همچنین، نماهای معرفی این دو مرد با نماهایی از شارون تیت (مارگو رابی) و رومن پولانسکی در حال ورود به فرودگاه آمیخته شده است و لباس های آنها به تنهایی رشته ای از ارتباط را ایجاد می کند که در نهایت این چهار نفر را به هم گره می زند. او یک کت خز قهوه ای مجلل به تن دارد، در حالی که لباس پولانسکی ترکیبی از آبی و قهوه ای و قرمز است. این مستقیماً این زوج را با سرخ های ما مرتبط می کند که می دانیم در پایان فیلم، تیت را نجات می دهند. رنگ به خودی خود نشان دهنده ثبات و امنیت است. در حالی که تیت-پولانسکی به عنوان زوج قدرتمند هالیوود نشان داده می شود، رنگ قهوه ای و کت چرمی برای ریک، نشان دهنده تلاش او برای ماندن در دنیای بازیگری است. نکته ای که در مورد ظاهر ریک دالتون تا به حال باید به آن توجه کرد این است که حال و هوای کلاسیک دهه ۶۰ در مورد او وجود دارد. او در زمان حرکت نکرده و نشانه های این اتفاق در انتخاب استایل او، با آویز مدالیون، استفاده از چرم از دوران گاوچرانها دیده می شود.

کلیف دارای یک پیراهن روشن هاوایی روی یک تی شرت با یک شلوار جین رنگ و رو رفته است، ماهیت شخصیت او فردی آرام است که چندان به ظاهر خود اهمیتی نمی دهد، اما همچنان بلافاصله پس از ورود به موقعیت ها، توجه را به خود جلب می کند. کلیف فردی است که تفکرش جایی در میانه زمان جای دارد. نه به عنوان یک شخصیت قدیمی و نه به عنوان یک هیپی کامل شناخته می شود و این حد وسط به خوبی در این لباس به نمایش گذاشته شده است.

«شارون تیت» به‌عنوان تنها «زن اصلی» فیلم، شخصیت کاملاً معروفی است که در فیلم کار زیادی برای انجام دادن ندارد، به جز اینکه زیبا، شاد و مانند یک پرتو آفتاب به نظر برسد و همه اینها در لباس های او ثبت شده است. رنگ زرد تا حد زیادی با کالیفرنیا مرتبط است. همانطور که تیت در زندگی واقعی نیز به همین صورت بوده، لباس های مد روز او از نظر تاریخی منطقی است. در لباس های او چیز زیادی برای تجزیه و تحلیل وجود ندارد زیرا آریانا فیلیپس، طراح لباس، لباس ها را کاملاً شبیه به آنچه تیت در زندگی واقعی می پوشید، طراحی کرده است. این حضور تقریباً فقط یک ادای احترام به این شخصیت است.

پس از سفر به ایتالیا برای فیلمبرداری در هنگام بازگشت دو شخصیت کلیف و ریک لباس یکسانی به تن دارند و به معنای واقعی انگار یک شخصیت هستند که تصمیم گرفته اند بعد از مدت ها همکاری به شراکت خود پایان دهند. پس از ورود به لس آنجلس، اولین حضور در فرودگاه است و در عرض چند ماه، واضح است که او تمایل به تغییر نشان داده است. او از ترندهای برتر آن زمان استفاده می کند، که به همان اندازه سرد و بی روح بوده اند. از مدل مو گرفته تا ژاکت، همه اینها استایل اوایل دهه ۷۰ است.

فیلم روزی روزگاری در هالیوود در زمانی اتفاق می‌افتد که آمریکا در اوج یک تغییر فرهنگی - از نظر سیاسی و اجتماعی - قرار دارد و روند مد آن دوران به خوبی در فیلم به تصویر کشیده شده است. این باعث شد که مردم ریشه‌های خود را زیر سوال ببرند و با این پرسش روبرو شوند که واقعاً چه کسانی بوده‌اند. بنابراین، در حالی که کلیف بوث مظهر مرد آمریکایی ایده‌آلی است که مردانه، بی‌دردسر و باحال است. ریک دالتون کسی است که دهه‌ها به شغل بازیگری پرداخته است و جرأت تغییر در جوهر شخصیت خود را به تصویر می‌کشد. ریک دالتون به سختی با زمان حرکت می‌کند و طرز فکر بسیار قدیمی‌ای دارد، اما در پایان فیلم، از آنجایی که ممکن است ترس داشته باشد، لباس‌ها و برنامه‌هایش را دنبال می‌کند. به نظر می‌رسد در آینده، او قطعاً آماده حرکت رو به جلو خواهد بود.

کمپانی luma pictures مسئول ویژوال افکت این فیلم بوده است. در این فیلم تارنتینو تاکید داشته تا جایی که می شود از پرده سبز و جلوه های ویژه استفاده نشود و همه چیز ساخته شود. در این فیلم برای صحنه بازسازی سینما درایور از ماکت فیلمبرداری شده و سپس برای تکمیل صحنه، پست پروداکشن انجام شده است.

همچنین برای باز سازی بلوار هالیوود و حذف ساختمان های جدید و فضا سازی خیابان برای دهه ۶۰ از ویژوال افکت استفاده شده است.

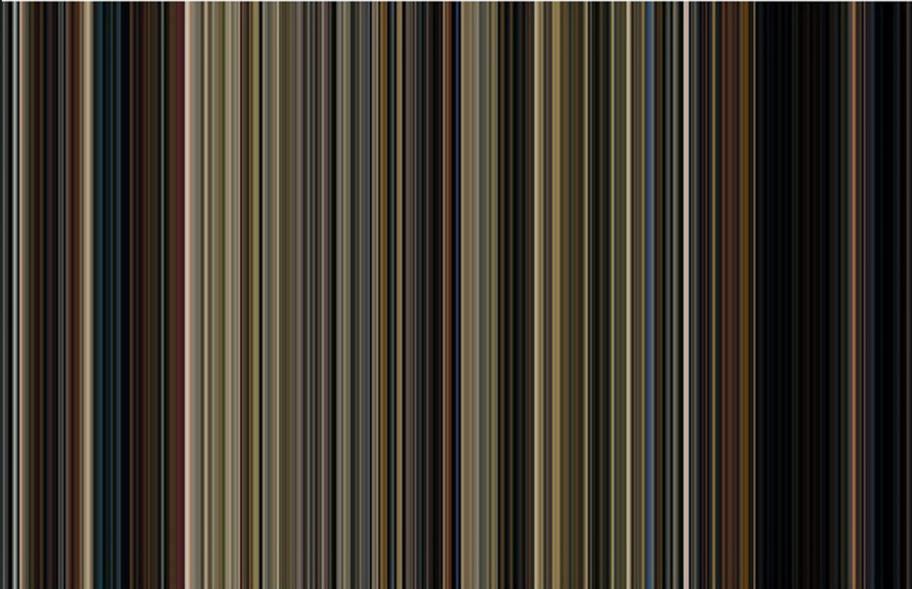
همچنین در صحنه مقر نازی ها و آتش سوزی آنها برای کنترل آتش اسلحه تا حدودی از ویژوال افکت استفاده شده است. همچنین برای صحنه فیلم در فیلم ریک و سریال FBI در بخش هایی از آن از ویژوال افکت کمک گرفته شده است.

پالت رنگ:

از لوک رنگی خاصی برای کل فیلم به غیر از بخش های وسترن فیلم که سیاه و سفید است استفاده شده است . این لوک رنگی حال و هوای هالیوود ۱۹۶۹ را به نمایش در می آورد.

ONCE UPON A TIME... IN HOLLYWOOD
 2019
 Dir. Quentin Tarantino
 Cinematography by Robert Richardson

R RESTRICTED **KINO BARCODE**
the frames of a feature film in one image

- **Once Upon A Time In Hollywood: Analysing the costume design and use of colour in Tarantino's film-Entertainment News , Firstpost**
- **<https://www.studiodaily.com/2019/08/once-upon-time-hollywood-tarantino-barbara-linng-production-design/>**
- **Once Upon a Time... In Hollywood: An Academic Analysis of the Ninth Film from Quentin Tarantino – Part ١ – Palmer's Perspective (wordpress.com)**
- **Tarantino's Attention To Detail Inspired Designers' Authenticity (variety.com)**
- **How 'Once Upon a Time in Hollywood' Production Design Explored a Bygone Era – The Hollywood Reporter**
- **Once Upon a Time in Hollywood's Production Designer and Location Manager on**
- **Turning Back Time in Los Angeles | Rotten Tomatoes**
- **Back in Time: Making Once Upon a Time... in Hollywood - The American Society of Cinematographers (en-US) (theasc.com)**
- **How ONCE UPON A TIME IN HOLLYWOOD Alienates Its Audience | Media Mirrors (middlebury.edu)**
- **Behind 'Once Upon A Time In Hollywood''s Production Design Oscar Nod (uproxx.com)**
- **Universal Studios Hollywood - Los Angeles, California - Official Site**
- **Once Upon a Time...in Hollywood Filming Locations | Atomic Redhead**

